

Sygn. akt VIII U 1819/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant sądowy – Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy E. K. (1)

z udziałem (...) spółki z o.o.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania E. K. (2)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 5 marca 2015 roku numer (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. K. (1) podlegającej ubezpieczeniu jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku, obliczoną od wynagrodzenia miesięcznego w wysokości 4000 (cztery tysiące) złotych;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz E. K. (1) kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VIII U 1819/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia E. K. (1), podlegającej ubezpieczeniom jako pracownik u płatnika składek L. (...) wynosi:

- w miesiącu październiku 2014 roku na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne 0,00 złotych;

- w miesiącu listopadzie 2015 roku na ubezpieczenia społeczne 1.680,00 złotych, a na ubezpieczenie zdrowotne 1.449,67 złotych;

- w miesiącu grudniu 2014 roku na ubezpieczenia społeczne 1.228,00 złotych, a na ubezpieczenie zdrowotne 1.503,41 złotych;

- w miesiącu styczniu 2015 roku na ubezpieczenia społeczne 0,00 złotych, a na ubezpieczenie zdrowotne 1.456,00 złotych.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalił, że od dnia 1 października 2014 roku nastąpiło zwiększenie wymiaru czasu pracy E. K. (1) – dotychczas zatrudnionej w wymiarze 1/2 etatu z wynagrodzeniem w wysokość 800,00 złotych – do pełnego etatu z wynagrodzeniem w wysokości 4.000,00 złotych. W ocenie organu rentowego taka zmiana była nieuzasadniona i miała na celu jedynie uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego, co jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. W związku z tym Zakład obniżył podstawę wymiaru składek do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę (decyzja – k. 125-128).

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła E. K. (1), domagając się jej zmiany poprzez ustalenie podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne wyliczonych od przychodu wynoszącego 4.000,00 złotych. Wskazała, że pracodawca zatrudniając ją w pełnym wymiarze czasu pracy, zrezygnował jednocześnie z usług Biura (...), którego obowiązki miała przejąć wnioskodawczyni. Tym samym zwiększył się jej zakres obowiązków, a także zakres odpowiedzialności, co miało przełożenie na odpowiednie zwiększenie wynagrodzenia tak, aby było ono godziwe i adekwatne do wykonywanej pracy (odwołanie – k. 2-8 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 11-13 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

A. K. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...), która zajmuje się pozyskiwaniem i przetwarzaniem kamienia naturalnego. Wraz z żoną J. K. prowadzi również spółkę (...) sp. z o.o., której działalność opiera się na handlu przetworzonym kamieniem. A. K. pełni funkcję prezesa zarządu tej spółki (zeznania A. K. – k. 89 a.s.).

E. K. (1) urodziła się w dniu (...). Posiada wykształcenie wyższe, uzyskując w dniu 26 czerwca 2008 roku tytuł zawodowy magistra na kierunku stosunki międzynarodowe (dyplom w aktach osobowych – k. 43 a.s.).

Od dnia 22 marca 2010 roku została zatrudniona przez A. K. w przedsiębiorstwie (...) na stanowisku księgowej, w wymiarze czasu pracy 1/2 etatu za wynagrodzeniem w wysokości 658,50 złotych (umowa o pracę – k. 57 a.s.).

Od tego samego dnia wnioskodawczyni została również zatrudniona w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, na stanowisku księgowej, w wymiarze czasu pracy 1/2 etatu, za wynagrodzeniem w wysokości 658,50 złotych (umowa o pracę – k. 58 a.s.).

Od dnia 21 października 2010 roku, w związku z (...) spółki (...), wnioskodawczyni została zatrudniona w spółce (...), również na stanowisku księgowej w wymiarze 1/2 etatu, za wynagrodzeniem w wysokości 658,50 złotych. (...) spółka z o.o. przejęła obowiązki (...) spółki z o.o., w tym również jej pracowników (zeznania J. K. – k. 59v-60 a.s., zeznania A. K. – k. 89 a.s., umowa o pracę w aktach osobowych – k. 43 a.s.).

Podczas zatrudnienia w obydwu powyższych firmach, tj. (...) sp. z o.o. i (...) E. K. (1) zajmowała się prowadzeniem bieżącej księgowości, polegającej na wprowadzaniu dokumentów do systemu, rozliczaniu raportów kasowych i wyciągów bankowych, a także na kontaktowaniu się z klientami (zeznania wnioskodawczyni – k. 29 i k. 87v a.s., zeznania M. S. – k. 30-31 a.s.).

Od dnia 1 stycznia 2012 roku wymiar czasu pracy w L. (...) został zmieniony na 1/8 etatu, a wynagrodzenie obniżone do 187,50 złotych. Jednocześnie od tego dnia w (...) zwiększono wnioskodawczyni wymiar czasu pracy do pełnego etatu, a wynagrodzenie do 3.200,00 złotych. Taka sytuacja spowodowana była (...) spółki (...), w związku z czym większa część działalności koncentrowała się w (...), który był wówczas przedsiębiorstwem produkcyjnym, a ponadto zajmował się handlem (zeznania wnioskodawczyni – k. 28v-29 i k. 87v a.s, zeznania J. K. – k. 61 a.s., umowa o pracę w aktach osobowych – k. 43 a.s.).

Od dnia 1 marca 2012 roku wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z ciążą. Następnie od dnia 21 września 2012 roku przebywała na urlopie macierzyńskim, a od dnia 8 marca 2013 roku na urlopie wychowawczym. W tym czasie nie wykonywała pracy w żadnym z przedsiębiorstw (zeznania wnioskodawczyni – k. 28v-29 i k. 87v a.s., dokumentacja zawarta w aktach osobowych – k. 43 a.s.). Od dnia 1 października 2013 roku nastąpiło zwiększenie wymiaru czasu pracy w L. (...) do 1/2 etatu, a wynagrodzenie do 800,00 złotych (umowa o pracę w aktach osobowych – k. 43 a.s.).

Podczas zatrudnienia wnioskodawczyni w (...) oraz w (...) sp. z o.o., oba przedsiębiorstwa były obsługiwane przez biuro (...), prowadzone przez M. S. w formie jednoosobowej działalności gospodarczej. W ramach zatrudnienia w L. (...) E. K. (1) początkowo przygotowywała dokumenty dla biura rachunkowego, które następnie były przez nie księgowane. Biuro zajmowało się ponadto sprawami kadrowymi, w tym przygotowywaniem list płac. Księgowanie dokumentacji odbywało się w siedzibie spółki. Wynagrodzenie za obsługę wynosiło początkowo 100 złotych, następnie 500 złotych, a od stycznia 2015 roku – 1.100 złotych. L. (...), jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest zobowiązana do prowadzenia tzw. pełnej księgowości.

Ponadto biuro (...) zajmowało się także (...), w którym prowadzona jest tzw. uproszczona księgowość, tj. księga przychodów i rozchodów. Praca wnioskodawczyni również polegała na wprowadzaniu i przygotowywaniu dokumentów.

Po przejściu wnioskodawczyni na zwolnienie lekarskie w dniu 1 marca 2012 roku, a następnie na urlop macierzyński i wychowawczy, jej obowiązki zostały przypisane innym osobom. Część dokumentacji dla biura rachunkowego przygotowywała J. K., a część pracownicy działu handlu. M. S. nie współpracowała wówczas stale z jednym pracownikiem L. (...). Podobnie było w przypadku (...) (zeznania M. S. – k. 30-31 a.s.).

We wrześniu 2014 roku M. S., w związku z brakiem stabilnej współpracy z L. (...), wypowiedziała umowę o świadczenie usług na rzecz spółki. Sytuacja była spowodowana tym, że biuro musiało co jakiś czas oddelegowywać do siedziby firmy pracownicę, której zadaniem było wykonywanie części obowiązków wnioskodawczyni, polegających na przygotowywaniu dokumentacji. W wyniku porozumienia z J. i A. K., zobowiązała się do prowadzenia dokumentacji i zamknięcia 2014 roku, natomiast od początku 2015 roku pełną obsługę księgową miała przejąć E. K. (1) (zeznania M. S. – k. 30-31 a.s., zeznania J. K. – k. 60 a.s.).

W związku z powyższym J. K. podjęła rozmowy z wnioskodawczynią na temat jej powrotu do pracy. Ostatecznie E. K. (1) zrezygnowała z przyznanego jej urlopu wychowawczego i zawarła z prezesem zarządu L. (...) A. K. porozumienie zmieniające warunki umowy o pracę. Od dnia 1 października 2014 roku wymiar czasu pracy wnioskodawczyni został zwiększony do pełnego etatu, a wynagrodzenie do 4.000,00 złotych brutto. Jednocześnie wymiar czasu pracy w (...) został obniżony do 1/4 etatu, a wynagrodzenie do kwoty 1.000,00 złotych brutto (zeznania wnioskodawczyni – k. 29 i k. 87v a.s., zeznania J. K. – k. 60 a.s., zeznania A. K. – k. 89-90 a.s., porozumienie zmieniające w aktach osobowych – k. 43 a.s.).

Wraz ze zwiększeniem wymiaru czasu pracy oraz podwyższeniem wynagrodzenia wiązało się również zwiększenie zakresu obowiązków E. K. (1). Przejęła ona bowiem zakres czynności wykonywanych do tej pory przez biuro (...). Od dnia 1 października 2014 roku była zobowiązana do sporządzania rozrachunków, deklaracji VAT oraz deklaracji instrastat. Zajmowała się również obsługą kadrową, polegającą na przygotowywaniu umów o pracę, sporządzaniem listy płac, ewidencjonowaniem czasu pracy, wystawianiem świadectw pracy, składaniem deklaracji ZUS. Sporządzane dokumenty były również księgowane. Początkowo te czynności były wykonywane pod nadzorem M. S., która jeden raz w miesiącu kontrolowała poprawność sporządzonej dokumentacji (zeznania wnioskodawczyni – k. 29 i k. 87v a.s., zeznania M. S. – k. 30-31 a.s.).

Swoje czynności wnioskodawczyni wykonywała w siedzibie spółki w T., w godzinach od 8:00 do 16:00. Zarówno L. (...), jak i (...) mieszczą w jednym budynku, w związku z czym po wykonaniu czynności związanych z prowadzeniem

księgowości spółki, mogła zająć się obowiązkami wykonywanymi na rzecz (...) (zeznania wnioskodawczyni – k. 87v-89 a.s.).

E. K. (1) o swojej drugiej ciąży dowiedziała się w dniu 20 października 2014 roku. W dniu 24 listopada 2014 roku, w związku z problemami zdrowotnymi, przeszła na zwolnienie lekarskie. M. S. w tym czasie podpisała z A. K. porozumienie, zgodnie z którym biuro rachunkowe ponownie miało przejąć prowadzenie księgowości spółki do czasu powrotu wnioskodawczyni z urlopu. Przy sporządzaniu dokumentacji pomagała również J. K. (zeznania wnioskodawczyni – k. 87v-88 a.s., zeznania M. S. – k. 31 a.s., zeznania J. K. – k. 60v a.s.).

E. K. (2) przebywała na urlopie rodzicielskim do dnia 17 czerwca 2016 roku. Od tego czasu nie podjęła zatrudnienia w L. (...) lub (...). Obecnie pracuje w firmie budowlanej (...) na stanowisku specjalisty do spraw księgowości (zeznania wnioskodawczyni – k. 87v-89 a.s.).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony w oparciu o wskazane wyżej dowody z dokumentacji zebranej w toku postępowania przed organem rentowym oraz przed Sądem, a także w oparciu o zeznania stron i świadków.

Dokumentacja została obdarzona przez Sąd wiarą w całości. Nie budziła ona wątpliwości zarówno co do formy, jak i treści oraz nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Przedłożone przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych dokumenty dotyczące przebiegu zatrudnienia wnioskodawczyni u A. K. zostały potwierdzone również w dokumentacji osobowej przesłanej do Sądu.

Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne. Są one wewnętrznie spójne, logiczne i tożsame z zeznaniami wnioskodawczyni. Zeznania M. S. pozwoliły Sądowi na ustalenie rzeczywistego zakresu obowiązków wnioskodawczyni oraz porównanie go do zakresu sprzed dnia 1 października 2014 roku. Świadek wyjaśniła, że E. K. (1) przejęła obowiązki, które do tej pory wykonywała w ramach profesjonalnej obsługi księgowej prowadzonej przez jej Biuro (...), co wiązało się nie tylko ze zwiększeniem nakładu pracy, ale także ze zwiększeniem odpowiedzialności. Wcześniej bowiem to biuro rachunkowe było odpowiedzialne za sporządzoną i księgowaną dokumentację.

Dzięki zeznaniom świadka J. K., a także przedstawiciela płatnika składek – A. K., Sąd ustalił motywy, którymi kierował się pracodawca przy ustalaniu wynagrodzenia oraz wymiaru czasu pracy. Wskazali oni, iż głównym powodem zmiany warunków pracy były problemy z prowadzeniem księgowości w spółce (...), spowodowaną wypowiedzeniem współpracy przez M. S.. Przez to właściciele spółki musieli negocjować z E. K. (1) jej wcześniejszy powrót do pracy, co wiązało się jednak z odpowiednim podwyższeniem wynagrodzenia. Co prawda J. K. nie była pewna co do wymiaru czasu pracy wnioskodawczyni na początku pracy w L. (...), jednak nie miało to wpływu na ostateczną ocenę jej zeznań. Podobnie jak zeznania A. K., który nie był w stanie przedstawić szczegółów dotyczących wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni. Jak wskazał – nie zajmował się on sprawami pracowniczymi w prowadzonej wspólnie z małżonką spółce. Zeznania A. K. pozwoliły jednak ustalić działania podjęte przez płatnika w celu powrotu do pracy E. K. (1), co ustabilizowało prowadzenie księgowości oraz odciążło innych pracowników, a także J. K., w czynnościach wykonywanych w zastępstwie skarżącej.

Zeznania wnioskodawczyni, jako spójne z relacjami przedstawionymi przez świadków oraz przez A. K., zostały uznane w całości za wiarygodne. Należy również zwrócić uwagę, że świadkowie są osobami obcymi dla wnioskodawczyni i nie były karane za składanie fałszywych zeznań.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w rozpatrywanej sprawie nie kwestionował tego, że wnioskodawczyni świadczyła pracę przed przejściem na zwolnienie lekarskie. Organ rentowy uznał jedynie, że otrzymywane przez nią wynagrodzenie jest zbyt wygórowane, co miało doprowadzić do uzyskania wyższych świadczeń ubezpieczeniowych.

Zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. d) ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963, tekst jedn. ze zmianami) do zakresu działania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy między

innymi realizacją przepisów o ubezpieczeniach społecznych, a w szczególności wymierzanie i pobieranie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Powyższe uprawnienie realizuje się m.in. poprzez wydawanie decyzji w zakresie indywidualnych spraw dotyczących ustalania wymiaru składek i ich poboru (art. 86 ust. 1 pkt 3 ustawy systemowej).

W świetle art. 6 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Jednocześnie na podstawie art. 11 ust. 1 cytowanej ustawy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu, a na podstawie art. 12 ust. 1 – ubezpieczeniu wypadkowemu. Artykuł 13 pkt 1 ustawy systemowej stanowi, że powyższym ubezpieczeniom pracownicy podlegają w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Ponadto zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 581, tekst jedn. ze zmianami) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są pracownikami, obowiązkowo podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Jednocześnie w rozumieniu art. 18 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 ustawy systemowej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników stanowi przychód.

Przechodząc do analizy umowy łączącej E. K. (1) z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie ze stanowiskiem orzecznictwa samo zawarcie umowy o pracę przez kobiety będące w stanie ciąży nie może powodować żadnych negatywnych konsekwencji. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 sierpnia 2005 roku (II UK 320/04, LEX nr 176910) stwierdził, że osiągnięcie na podstawie umowy o pracę celu uzyskania prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie jest sprzeczne z ustawą. Nawet w sytuacji, gdyby osiągnięcie tych świadczeń było jedynym celem stron. Oznacza to, iż skorzystanie z ochrony zagwarantowanej w ramach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez zawarcie umowy o pracę jest działaniem legalnym.

Ustalenie wysokości wynagrodzenia wpisuje się natomiast w zasadę swobody umów, na podstawie której strony dowolnie kształtują treść zawartej umowy, byleby nie była ona sprzeczna z ustawą lub zasadami współżycia społecznego. Ważne jest również, aby wysokość wynagrodzenia była ustalona zgodnie z treścią art. 78 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku kodeks pracy (Dz. U. z 2016, poz. 1666, tekst jedn. ze zmianami), który stanowi, że wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. Umowa o pracę wywołuje nie tylko skutki bezpośrednie pomiędzy stronami, lecz także dalsze, w tym na płaszczyźnie ubezpieczeń społecznych. Należy jednak zwrócić uwagę, iż z punktu widzenia systemu ubezpieczeń społecznych wysokość wynagrodzenia ma zasadnicze znaczenie. Roszczenie ubezpieczonego konkretyzuje się bowiem do wysokości należnego świadczenia, które z kolei zależne jest od wysokości wynagrodzenia. W związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a w przypadku odwołania Sąd mają prawo zbadania zasadności podniesienia kwoty wynagrodzenia, dokonując oceny z punktu widzenia interesu publicznego (uchwała SN z dnia 27 kwietnia 2005 roku II UZP 2/05, LEX nr 148238; wyrok SA w Łodzi z 14 listopada 2014 r., III AUa 172/14, LEX nr 1621153).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd nie dopatrył się, aby ustalenie dla wnioskodawczyni wynagrodzenia w wysokości 4.000,00 złotych brutto – biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności – było zbyt wygórowane i nieuzasadnione.

Z postępowania dowodowego, a w szczególności zeznań świadków oraz A. K. wynika, że powrót E. K. (1) do pracy, skutkujący zrezygnowaniem z części urlopu wychowawczego, spowodował znaczny wzrost jej obowiązków na stanowisku księgowej. Do dnia 1 października 2014 roku całą obsługę księgową zapewniało biuro (...), dla którego niektórzy pracownicy L. (...), wraz z J. K., przygotowywali dokumentację. Po rozpoczęciu pracy przez wnioskodawczynię przejęła ona wszelkie obowiązki w tym zakresie. Jednocześnie M. S., prowadząca biuro (...), podjęła działania zmierzające do zakończenia współpracy z L. (...). W tej sytuacji naturalnym jest, że właściciele spółki realnie zwiększając zakres obowiązków skarżącej oraz wymiar czasu pracy, jednocześnie zwiększą otrzymywane

przez nią wynagrodzenie. Praca polegająca na prowadzeniu tzw. pełnej księgowości oraz dodatkowo przejście spraw kadrowych w spółce jest znacznie bardziej odpowiedzialna i wymagająca, aniżeli praca polegająca jedynie na przygotowywaniu odpowiednich dokumentów dla biura rachunkowego, które samodzielnie dokonywało ich księgowania.

Sąd zwrócił również uwagę, że organ rentowy nie kwestionował wynagrodzenia przyznanego wnioskodawczyni w przedsiębiorstwie (...), gdzie od dnia 1 stycznia 2012 roku kształtowało się na poziomie 3.200,00 złotych, a więc niewiele niższym, niż w przypadku kwestionowanego wynagrodzenia w L. (...). Dodatkowo należy wskazać, że wnioskodawczyni pobierała 3.200,00 złotych wynagrodzenia za obsługę księgową przedsiębiorstwa prowadzonego w formie jednoosobowej działalności, podczas gdy prowadzenie księgowości przedsiębiorstwa prowadzonego przez spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością jest znacznie bardziej zaawansowane i łączy się z ponoszeniem większej odpowiedzialności. W związku z tym, w ocenie Sądu, zwiększenie wymiaru czasu pracy oraz wynagrodzenia w niniejszej sprawie jest uzasadnione rodzajem powierzonej pracy, polegającej na samodzielnym wykonywaniu wszelkich czynności związanych z obsługą księgową spółki kapitałowej. Co prawda M. S. początkowo nadzorowała te czynności, jednak w niewielkim zakresie, ograniczającym się tylko do sprawdzenia poprawności sporządzonej dokumentacji.

Podsumowując, wynagrodzenie ustalone dla wnioskodawczyni w kwocie 4.000,00 złotych brutto w ocenie Sądu nie jest wygórowane, szczególnie jeśli wziąć pod uwagę, że pełniła dodatkowe obowiązki. Tym samym Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił E. K. (1), podlegającej ubezpieczeniu jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o., podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2014 roku do stycznia 2015 roku, obliczoną od wynagrodzenia miesięcznego w wysokości 4.000,00 złotych.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie ze wskazanym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu zalicza się także wynagrodzenie adwokata lub radcy prawnego, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach. Wysokość wynagrodzenia w niniejszej sprawie została przyznana zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490). W świetle § 11 ust. 2 cytowanego rozporządzenia – w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 sierpnia 2015 roku – w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego stawki minimalne wynoszą 60 złotych. Tym samym zasadnym było zasądzenie na rzecz E. K. (1) zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w tej kwocie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy w Lublinie w oparciu o powołane przepisy oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.